

PORUKA ZA DAN ŽIVOTA 2009.

„NOVI FEMINIZAM“ U KORIST ŽIVOTA

Godine 2008. navršilo se dvadeset godina od Apostolskog pisma pape Ivana Pavla II. *Mulieris dignitatem* u kojem je blagopokojni Papa progovorio o dostojanstvu žene. U svojoj enciklici o vrijednosti i nepovredivosti ljudskog života Evanđelje života on je izjavio: „U kulturalnom zaokretu u korist života, žene imaju jedinstven i možda odlučujući prostor misli i djelovanja: na njih spada da postanu promicateljice ‘novog feminizma’ koji, bez upadanja u napast oponašanja modela ‘muškosti’, zna prepoznati i izraziti istinski ženski genij u svim očitovanjima društvenog života u svrhu potpunog nadilaženja svakog oblika diskriminacije, nasilja i iskorištavanja” (EV 99).

Ivan Pavao II. je pred četrnaest godina uvidio potrebu i pozvao žene da budu začetnice jednoga novog strujanja koje će ponovno otkriti i znati vrednovati duboki odnos između žene i života te ih pozvao da pomire čovječanstvo sa životom.

Zašto je papa pozivao na novi feminizam? Nećemo pogriješiti ako ustvrdimo da su i pred četrnaest godina već mnogi uviđali da ima pokreta za ostvarivanje prava žena, koji uz pozitivne rezultate buđenja svijesti žene o njezinoj ulozi u društvu, propagiraju lik žene nenaklonjene životu, ili čak neprijateljice života, što je daleko od stvarnosti. Ti pokreti s jakim ideološkim nabojem prisvajaju sebi pravo govoriti u ime svih žena. To često čine tako netolerantno i bez utemeljenosti na objektivnim činjenicama, da postaje potpuno jasno da im nije stalo pronalaziti nove mogućnosti i rješenja nego hoće nametati svoj ideološki ili politički model. Takvima nije stalo do činjenica koje je znanost već davno uvidjela, nego do velikih materijalnih koristi koje im donose njihove ideje, na štetu onih koji im povjeruju.

Kolike se i kakve životne drame odigravaju u intimnosti mnogih zavedenih žena! Žena nerijetko ostaje sama sa svojom patnjom. Diskrecija i ispovjedne tajne pokrivaju te traume, ali je poznato da u mnogim prilikama, naročito na seminarima duhovnosti, neslućenom žestinom provru na površinu potiskivane grižnje savjesti. Mnoge žene, nažalost, ne traže oproštenje i ozdravljenje u pomirenju s Bogom. Tako su prisiljene čitav život nositi te patnje i traume koje ih iznutra razaraju ne uočavajući njihove stvarne uzroke i ne tražeći pomoć.

Važno je da čovjek poštuje zakonitost prirode. Radeći protiv tog zakona utisnutog u čovječju narav nastaju rane, a događa se da se i funkcije u tijelu poremete. Prema mišljenju nekih teologa izvjestan broj somatskih bolesti je znak da se u duhovnoj dimenziji čovjeka događa nešto nezakonito. Lijek za to je vraćanje života u ispravan odnos prema Bogu. Moralni zakon, poput svih drugih prirodnih zakona, slijedi zakonitosti ljudske naravi pa njegovo nepoštivanje ima jednako teške posljedice za čovjekovo zdravlje. Ono što se događa na čovjekovom duhovnom planu ima odlučujuću ulogu za njegov život. Bolesti jasno pokazuju stanje čovjekove moralnosti. Naša sloboda se ne sastoji u tome da mijenjamo prirodne zakone nego da ih poštujemo. Poštivanje različitosti među spolovima nije diskriminacija nego odgovorno ponašanje u skladu s postavkama ljudske naravi.

Velika većina ljudi i danas uviđa suvislost prirodnih zakona i poštuje ih. Raduje, također, da su već mnoge žene diljem svijeta odlučile odgovoriti pozivu Pape Ivana Pavla II., te da je u tijeku njihovo povezivanje i udruživanje u alijansu žena za život i obitelj. Opravdano je stoga očekivati da će i žene u Hrvatskoj postati promicateljice „novog feminizma”, kojim će istaknuti prirodnu, zdravu i vedru povezanost žene sa životom koji u njoj nastaje. Ona čitavim svojim bićem surađuje u formiranju cjelokupne psihofizičke i duhovne konstitucije novog čovjeka. S pravom vjerujemo da će žene koje cijene život kao vrhunski Božji dar otvoreno i hrabro, s radošću znati to i drugima posvjedočiti.

U Krku, na blagdan Svete Obitelji, 28. prosinca 2008.